

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 215/2019
14.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Јасмине Стаменковић, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ..., , кога заступа пуномоћник Жарко М. Младеновић, адвокат из ... број .., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 4 У 9100/18 од 22.03.2019. године, са противном странком Министарством правде Републике Србије, у предмету разрешења дужности јавног извршитеља, у нејавној седници већа одржаној дана 14.07.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА** и **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Управног суда 4 У 9100/18 од 22.03.2019. године, тако што се уважава тужба АА из ..., поништава решење Министарства правде Републике Србије број .. од 30.03.2018. године и предмет враћа Министарству правде Републике Србије, на поновно одлучивање.

Образложење

Побијаном пресудом Управног суда 4 У 9100/18 од 22.03.2019. године, одбијена је тужба подносиоца захтева поднета против решења Министарства правде Републике Србије број .. од 30.03.2018. године, којим је, тачком један диспозитива, тужилац, јавни извршитељ, именован решењем министра правде број .. од 09.05.2012. године, за подручје Вишег суда у Београду и Привредног суда у Београду, са седиштем у Београду, разрешен дужности јавног извршитеља од дана пријема овог решења, а тачком два диспозитива, одлучено да ће дужност тужиоца, као јавног извршитеља, наставити јавни извршитељ Мирјана Димитријевић, именована решењем министра правде број .. од 27.06.2014. године, која ће послове привремено преузети док новоименовани јавни извршитељ не почне да ради.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде подносилац истиче да је Управни суд требало да одржи усмену јавну расправу и расправи спорну чињеницу да ли је он предузео било коју радњу која би значила да се прихватио управљања у привредном друштву, јер би само у случају да је прихватио функцију органа управљања могао бити разрешен дужности јавног извршитеља. Понавља наводе тужбе да је Привредно друштво „ББ“ основано, односно да постоји од 2009. године, од када је он уписан као заступник

овог друштва. Наводи да је за јавног извршитеља именован након тога 2012. године. Указује да Привредном друштву „ББ“ никада није додељен ПИБ, да оно нема ни један рачун у банци и да се ради о неактивном привредном субјекту кога је Регистратор по службеној дужности, на основу чл. 67. и 68. Закона о регистрацији привредних субјеката, требало најпре да преведе у статус „неактиван“ а потом брише из регистра. Како се ради о неактивном привредном субјекту сматра да је јасно да он није ни могао да врши функцију органа управљања у њему, због чега нису били испуњени услови да на основу члана 487. тачка 1) и 4) Закона о извршењу и обезбеђењу буде разрешен дужности јавног извршитеља. Предложио је да суд захтев уважи и побијану пресуду преиначи или укине.

Противна странка у одговору на захтев наводи да у свему остаје при наводима из одговора на тужбу и предлаже да суд захтев одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Према разлозима образложења побијане пресуде, имајући у виду цитиране одредбе члана 487. тачка 1) и 4) Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС" 106/15...113/17) и члана 3. тачка 1) до 3) Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре ("Службени гласник РС" 99/11 и 83/14), правилно је, по оцени Управног суда, поступио тужени орган када је у поступку спроведеном без повреда правила поступка, одлучио као у диспозитиву оспореног решења, а за одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Ово са разлога што ни сам тужилац не спори да је код надлежне агенције регистрован као законски заступник-директор Привредног друштва „ББ“ d.o.o., Београд, па чињеница да је 12.02.2018. године, поднео оставку на место директора, која промена је усвојена решењем од 20.02.2018. године, будући да је извршена након што је покренут поступак за разрешење, није од утицаја на друкчију одлуку у овој правној ствари.

Одредбом члана 487. тачка 4) Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС" 106/15...113/17) прописано је да се јавни извршитељ разрешава ако прихвати јавну функцију или функцију у органу управљања или надзора привредног друштва или почне да се бави пословима обезбеђења, адвоката или јавног бележника или другим плаћеним занимањем или пословима који су као неспојиви одређени прописом Коморе.

Оцењујући законитост побијане пресуде са становишта правилне примене материјалног права, Врховни касациони суд налази да су основани наводи захтева, које је подносилац истицао и у тужби, да су тужени орган у оспореном решењу и Управни суд у побијаној пресуди погрешно применили цитирану одредбу члана 487. тачка 4) Закона о извршењу и обезбеђењу. Наиме, према овој одредби јавни извршитељ се разрешава ако прихвати функцију у органу управљања привредног друштва. У конкретном случају није спорно да је подносилац захтева у моменту кад је именован за јавног извршитеља 2012 године, већ био регистрован као законски заступник-директор Привредног друштва „ББ“ d.o.o., Београд. Према томе, подносилац захтева није прихватио ову функцију након именовања за јавног извршитеља, па се разлози образложења побијане пресуде и решење туженог органа о испуњености услова из члана 487. тачка 4) Закона о извршењу и обезбеђењу за његово разрешење због прихватања функције у органу управљања привредног друштва, не могу прихватити као правилни и на закону засновани. За разлику од Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“, бр. 97/08... 88/19), којим је у члану 35. став 1. било прописано да је функционер дужан да у року од 30

дана од избора, постављења или именована, пренесе своја управљачка права у привредном друштву на правно или физичко лице које није повезано лице, да их оно, у своје име, а за рачун функционера, врши до престанка јавне функције, Законом о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 31/11) који је важио у време именована подносиоца захтева за јавног извршитеља, као ни сада важећим Законом о извршењу и обезбеђењу на основу кога је донето решење о разрешењу подносиоца захтева дужности јавног извршитеља, таква обавеза јавног извршитеља није прописана. У конкретном случају, подносилац захтева је након покретања поступка за разрешење, а пре доношења решења о разрешењу, поднео оставку на место директора Привредног друштва „ББ“ д.о.о., Београд.

Врховни касациони суд указује да је у образложењу оспореног решења и побијаној пресуди Управног суда цитирана и одредба члана 487. тачка 1) Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС" 106/15...113/17) којом је прописано да се јавни извршитељ разрешава ако престане да испуњава услове за делатност јавног извршитеља. Међутим, само позивање на наведену одредбу је без утицаја на другачију оцену законитости побијане пресуде и оспореног решења јер тужени орган није дао разлоге за примену ове одредбе, нити је Управни суд такво поступање туженог органа ценио и образложио. По налажењу Врховног касационог суда, не постоји сметња да у поновном поступку тужени орган цени чињеницу да је подносилац захтева био уписан у АПР као законски заступник – директор привредног друштва, и то у контексту испуњености услова достојности за обављање делатности јавног извршитеља прописаног чланом 471. став 2. тачка 3) Закона о извршењу и обезбеђењу у вези са чланом 12. Етичког Кодекса јавних извршитеља („Службени гласник РС“, број 105/16).

Имајући у виду све изложено, разлози образложења побијане пресуде и решење туженог органа се не могу прихватити као правилни и на закону засновани, па је Врховни касациони суд одлучио као у диспозитиву на основу одредбе члана 55. став 2. Закона о управним споровима и предмет вратио управном органу, који је дужан да расправи питања на која му је указано овом пресудом.

**ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 14.07.2021. године, Узп 215/2019**

Записничар,
Љиљана Петровић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић